

Vórðu væl móttiknar uttanlands

Ferðaframsýningin hjá Titu Vinther og Guðrið Poulsen læt mikudagin upp í Norðurlandahúsinum

Ferðaframsýningin hjá Titu Vinther av vovnari list og hjá Guðrið Poulsen av keramikki hefur verið víða.

Ætlanin var, at henda framsýning, ið byrjaði í Finnlandi, síðan skuldi til Danmark og til Noregs. Men av óvart fór framsýningin, tá hon hevði verið í Finnlandi, til Mozambique. Og verri var, at tá framsýning so kom aftur til Danmarkar, datt ein kassi á flogvøllinum í Kastrup, og har fór ein triðingur av verkunum hjá Guðrið í knús. Framsýningin var kortini bæði í Danmark og í Noregi sum ætlað, sjálvt um verkini vórðu blivin eitt sindur færri í tali.

Guðrið hefur síðan gjørt nýggj verk, sum eru komin víð á framsýningina. Men tað er nakað heilt annað enn tað, sum brotnaði, sigur hon.

Tær báðar hava áður havt framsýning í Føroyum sam-

an. Men so fingur tær tað hugskot at fara til Finnlands at sýna fram síni verk, og tær hildu, at tá tær kortini fóru avstað, kundu tær tað sama vitja onnur norðurlond eisini. Hetta gav samstundis møguleikan at fáa stuðul úr Norðurlandska Mentanargrunninum.

Henda ætlan teirra um at fara til Finnlands gav aftur Norðurlandahúsinum hugskotið at halda Føroyaviku í Finnlandi. Og so varð alt tað knýtt saman.

Guðrið og Tita lata væl at móttøkuni, tær fingur í Finnlandi og hinum londunum. Tita, sum sjálv er av finnskum uppruna, er sera bilsin um, at finnar skuldu vísa framsýningini slíkan áhuga. Framsýningin varð væl vitjað, og tær báðar hildu tað vera serliga stuttligt, at tað komu so nógvir skúlaflokkar at vitja. Hetta gav teimum høvi til at býta út skrivligt tilfar og greiða

frá heimlandinum, sum finnarnir kendu syndarlaga lítið til.

Í Danmark var framsýningin í Birkerød, sum er vinarbyr hjá Havnini, og síðan varð farið til tveir býir í Noregi. Annar býurin var Tysset, har Annika Hoydal samstundis stóð fyri einum William Heinesen-kvøldi.

Selt nógv

Tita og Guðrið lata væl at móttøkuni, tær fingur alla staðni. Ummælani vóru góð, men tíverri vóru tað ikki listummælalar, sum skrivaðu. Tað gekk sum ein reyður tráður ígjøgnum øll ummælani, at henda listin onkursvegna var øðrvísi enn listin í londunum, tær vitjaðu.

At móttøkan var góð kann prógvast víð, at báðar hava selt fleiri av verkunum, kommunur, stovnar og privatfólk í hinum norður-

Guðrið Poulsen og Tita Vinther trívast væl í samstarvi. Tað skilst á lagnum, at tær umhugsa at halda fram víð at arbeiða saman

londunum hava keypt frá teimum.

Tita og Guðrið halda seg hava fingið væl burtúrur at fara uttanlands at sýna fram, m.a. tí tær komu í samband við fleiri listafólk, sum tær kundu tosa við um t.d. fakligar spurningar.

Tær báðar halda tað vera góða samanseting, at onnur hefur vovna list og hin keramik.

Framsýningin hjá teimum í Norðurlandahúsinum

verður til 12. januar, og opið er, tá Norðurlandahúsið er opið. Tað vil eisini siga, at nakrar dagar um jólini er afturlatið. Av tí at tað er eitt sindur ógreitt lýst, nær framsýningin læt upp, verða tær báðar at hitta á framsýningini í dag frá kl. 15 til 17.

randi

Umbyggingin gevur ov lítið

Kanska beint fyri jól fær landsstýrið viðmerkingarnar frá starvsfólkunum á Landssjúkrahúsinum til ætlanina um at umbyggja sjúkrahúsið

Í seinastu viku samlaðu starvsfólkarnir á Landssjúkrahúsinum trøðrinar. Tey søgdu sína hugsan til uppskotið um at umbyggja Landssjúkrahúsið og flyta eitt sindur um innanhýsis. Langt áðrenn starvsfólk-

ini lótu ummæli sínum úr hondum var greitt, at eingin starvsfólkur heldur tað vera skilagott at umbyggja.

August G. Wang, formaður í læknaráðnum á Landssjúkrahúsinum, sigur, at allir starvsfólkartó

ikki hava mælt frá. Av góðum grundum, tí tað høvdu ikki verið øll, sum høvdu merkt nakað til umbyggingina, t.v.s. at tey hvørki høvdu fingið fyrimunur ella verið verri fyri.

Tað eru tey, sum hava tað støðu, at sjúkrahúsið heldur átti at verið útbýgt enn umbygt. Ein annar máti at vera ímóti er at vísa á tað meira ítøkiliga í sjálvum uppskotinum um at byggja um. Summi vísa á, at teirra viðurskifti verða verri enn nú, og sagt varð, at sjálv umbyggingin hevði órógvad vanliga arbeiðið alt ov nógvt til, at tað var vert at gera. Og eingin helt nakað vera at vinna við at umbyggja, sigur August G. Wang.

Tá landsstýrið gekk frá ætlanini um at útbýggja Landssjúkrahúsið, varð

heitt á leiðslubólkin við arkitektinum sum eina roynd at gera uppskot um, hvussu sjúkrahúsið best kundi umbyggjast.

Royndin miseydnadist, tá starvsfólkini ikki taka undir við uppskotinum, er niðurstøðan hjá August G. Wang.

Viðmerkingarnar frá starvsfólkunum skulu ein umveg, áðrenn tær enda á borðinum hjá Jóhannesi Eidesgaard. Tærskulu fyrst um sjúkrahússtjóran til stýrið fyri Landssjúkrahúsið. Stýrið hefur væntandi fund beintfyri jól.

randi

